

Sygn. akt: X C 1239/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 maja 2016 r.

Sąd Rejonowy w Toruniu X Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Stanisław Sadowski
Protokolant:	st. sekr. sądowy Paweł Sosnowski

po rozpoznaniu w dniu 31 maja 2016 r. w Toruniu

sprawy z powództwa M. P.

przeciwko K. Z.

o zapłatę

orzeka:

I. zasądza od pozwanego K. Z. na rzecz powódki M. P. kwotę 1 476,11 zł (słownie: tysiąc czterysta siedemdziesiąt sześć złotych i jednaście groszy) z obowiązkiem zapłaty w następujących ratach miesięcznych:

– pierwsza rata w kwocie 276,11 zł płatna do ostatniego dnia miesiąca następującego po miesiącu w którym nastąpi uprawomocnienie się wyroku;

– cztery raty w kwocie po 300 zł każda, płatne do ostatniego dnia miesiąca poczynając od miesiąca następującego po tym, w którym nastąpi obowiązek zapłaty pierwszej raty;

II. w pozostałej części oddala powództwo w zakresie odsetek za zwłokę;

III. zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 227 zł (słownie: dwieście dwadzieścia siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

UZASADNIENIE

Powódka M. P. wniosła o zasądzenie od pozwanego K. Z. kwoty 1 476,11 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od tej kwoty, tytułem niewykupienia weksła, który zabezpieczał pożyczkę udzieloną pozwanemu przez powoda.

Pozwany na rozprawie wniósł o rozłożenie długu na raty, podnosząc kwestie swojej ówczesnej sytuacji rodzinnej i wysokości posiadanych dochodów.

Sąd ustalił, co następuje

W dniu 12 października 2009 roku pozwany zawarł z powódką umowę pożyczki w kwocie 500 złotych na okres jednego miesiąca. Była to kolejna tego typu umowa stron. Z tego tytułu powstało po stronie pozwanego zadłużenie wobec powódki, albowiem z powodu zmiany sytuacji życiowej - śmierć żony i dwójka dzieci na utrzymaniu, pozwany nie spłacił tego długu. Obecnie pracuje w ochronie obiektów wojskowych z wynagrodzeniem po 1 400-1 500 złotych netto miesięcznie. Ponadto otrzymuje stałą rentę rodzinną w kwocie 850,41 zł netto. Nie posiada nikogo na utrzymaniu. Spłaca także zadłużenie mieszkania w kwocie po 300 zł miesięcznie. Na utrzymanie wydaje po około 1 000 złotych miesięcznie. Nie posiada innych zobowiązań

Powódka wypełniła weksel z datą płatności na dzień 16 lutego 2015 roku na kwotę 1 476,11 złotych, obejmującą kwotę pożyczki wraz z odsetkami i kosztami i wezwała pozwanego do wykupu weksla. Pozwany weksla nie wykupił.

/ Dowód:

-przesłuchanie pozwanego K. Z.-k. 106 akt,

-dokumenty:

weksel - k.9 akt, deklaracja wekslowa-k.10 akt, , wezwanie do wykupu weksla - k.11 akt, dowody wpłat KP i KW-k.21-25 akt, umowa pożyczki z załącznikami – k.31-46,54-101 akt/.

Sąd zważył, co następuje

Sąd uznał za wiarygodne zeznania pozwanego K. Z., złożone na rozprawie, które dotyczą jego sytuacji materialnej i rodzinnej. Są one w pełni zgodne z treścią dowodów z dokumentów, zawartych w aktach sprawy i nie ma powodu, aby odmówić im wiary.

Sąd dał wiarę dowodom z postaci dokumentów, zawartych w aktach sprawy, których autentyczności i wiarygodności strony nie zakwestionowały.

Powództwo jest całkowicie zasadne i ostatecznie nie kwestionowane przez pozwanego.

Jest bezspornym w przedmiotowej sprawie, iż pozwany K. Z. jest zobowiązany do zapłaty należności z tytułu umowy pożyczki, zawartej z pozwaną. Okoliczności sprawy, jak i ostateczna wysokość zadłużenia pozwanego wobec wierzycielki, są bezsporne pomiędzy stronami.

W tej sytuacji, ocenie Sądu podlegała zasadność wniosku pozwanego, o rozłożenie wymagalnego długu na raty.

Instytucja rozłożenia świadczenia na raty, opisana w art. 320 kpc ma charakter wyjątkowy i winna być stosowana przez Sąd w szczególnie uzasadnionych wypadkach. W ocenie Sądu, sytuacja taka zachodzi w przedmiotowej sprawie.

Nie ulega wątpliwości, iż brak spłaty pożyczki, wynikał głównie z sytuacji, w której znalazł się pozwany po śmierci żony z dwójką dzieci na utrzymaniu, co należy uznać za obiektywną przesłankę niespełnienia świadczenia na rzecz powódki w terminie.

W ocenie Sądu pozwany zasługuje na szansę dobrowolnego spełnienia świadczenia w określonych ratach i daje rękojmię spełnienia świadczenia w taki sposób, także w świetle wysokości otrzymywanego wynagrodzenia za pracę oraz świadczenia rentowego oraz braku innych większych zobowiązań czy osób na utrzymaniu. W sytuacji pozwanego nie byłoby racjonalne ani zgodne z zasadami słuszności oddalenie jego wniosku i spowodowanie wszczęcia przeciwko egzekucji komorniczej, co mogłoby spowodować zachwianie bytu pozwanego, którego w ocenie Sądu stać na spłatę długu w ratach, nie ma on natomiast możliwości zapłaty zobowiązania jednorazowo. Wysokość rat, która zapewnia zaspokojenie powódki w ciągu zaledwie 5 miesięcy oraz objęcie zasądzonym roszczeniem skapitalizowanych odsetek umownych za opóźnienie oraz wszelkich kosztów naliczonych przez powódkę do dnia wniesienia pozwu, w ocenie Sądu

zabezpiecza też w pełni interesy powódki (także w zakresie wypracowanego zysku) i czyni świadczenie adekwatnym do jego charakteru i celu, jakiemu miało służyć.

W tych okolicznościach Sąd na mocy art.353§ 1 kodeksu cywilnego w związku z art. 720 §1 kodeksu cywilnego zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę dochodzoną pozwem, zgodnie z treścią wypełnionego weksla, którą to kwotę Sąd rozłożył na raty opisane w wyroku, po myśli art. 320 kodeksu postępowania cywilnego.

Oddalenie powództwa obejmuje jedynie roszczenie o dalsze odsetki po dniu 25 maja 2015 roku, czyli dotyczące świadczenia rozłożonego na raty, co jest uzasadnione przyjęciem ratalnego systemu spłat należności.

Zasądzenie roszczenie pozwu w taki sposób w ocenie Sądu nie tylko zabezpiecza słuszny interes powódki jako wierzycielki pozwanego, ale także zadość zasądom współżycia społecznego w przedmiotowej sprawie.

Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda zwrot kosztów procesu, zgodnie z dyspozycją art.98 § 1-3 kodeksu postępowania cywilnego. Orzeczony zwrot kosztów obejmuje opłatę sądową oraz koszty zastępstwa procesowego według norm przepisanych, w tym koszty opłaty skarbowej od dokumentu pełnomocnictwa procesowego.